

Извадки от кн. „СИРИУС“ (автор: Митко ДИМИТРОВ)

*Храстите изваждат кънки
и пързаят ехото на есента.*

*Дърветата играят хокей
с шайбата на слънцето.*

*Цветята са скиори,
но не падат в грях.*

*Влюбени души търкалят
снежния човек на любовта.*

*А низината е гнездо
на шепот от светулки...*

Ски

*Помогнах на луната
да разпрегне
тихите коне на спрелите треви.*

*Всеки ден превеждах
шепота на вятъра...
да трогна стихналия свод...*

*Навеждах се над Думата,
да търся
сребърния ключ на любовта...*

*Погава се изгубих –
и една қамбана меко ме прибра
в музиката на звездите...*

Қамбана

Искам да бъда вълшебник –

вълшебник на Думата.

Да мога от листо на мишка
слънчев кръст да извая,
в лешник да изсия
ятото на цялото море в екстаз,
от карфицата да шия
хиляди престилки на сърца;
от крилата на житата
да повиквам златокоси феи,
в капката да виждам дъждове
от пясъчни пустини;
в столетник да съзирам
катедрали от цветя в галоп;
гробницата да направя
люлка на усмихващо се лято,
на презгърбена върба
да вдъхвам семето на песента.

Нека Думата познава моя глас

с окото на кондор!...

Искам да бъда вълшебник –

вълшебник на Думата...

Ако ти си Дамата на Думата,

къде е твоята дъбрава?

Ако ти си Дамата на Билката,

къде е твоята поляна?

Аз съм Кавалерът на Нощта,

идвам да ме омагьосаш!

Вълшебство

Хвърлям няколко зърна ориз
на гълъба на думата.
Кълве душата на езика,
кълве от брегове на бриз.

Крила растат, растат
и пеят песента на самодива.
Миражите на прилепа
са мрежи и улавят феи...

Стихът е химн
и се протяга като любопитство –
огледалните сърни
целуват въздуха на свободата.

Опипвам думите,
идеи пращам на олтар за кръв –
да може ритъмът да звънне
в лозовата пръчка...

Гроздето е вечността,
къято спира за почивка
и посяда на земята
да опъне крак до младостта...

И в тези ослепителни дихания
на Бдителния сън

Идеята съм Аз, а Ритъмът си Ти,
Любов!...

Гълъб

Скулптурите на облака
пълзят като детство,
гукаят като гълъби
и се стрелват като лястовици.

С няколко усмивки
ме замерват лебедите на небе.
Над простряното бельо
пее огърлицата на жълт.

Денят прекрачва моя праг
и ме целува с мигли.
Това са твоите ръце,
които се разплакват.

И в този дъжд е скрита
цялата дъга на любовта.
И в мене лумват
звездните цветя на радостта.

Божури

*Пладнето посяда върху облак,
Пианото на слънцето
приспива пешките на вятъра.*

*Консулт на любовта ръми.
Потрепват листите
на бархетните благослови.*

*А аз летя към контрапункта.
В леглата на легендите
намирам легионите на Рим.*

*Аз съм император Август.
И чрез славата си қаня
легатото крило на Есента...*

Пилигрим

Слънцето надява
вратовръзката на вятъра.
Луната се надбягва
с колесница на врабец.

Пивоите қоси
са водопади медоносни қруши –
висящите градини
на разлистено сърце,

қрето страда
по малините на младостта,
загубени по смелите баири
на алнийски сън.

Пианото на устните
покрива своите очи.
И някъде навътре,
надълбоқо, врят мечти.

И сънищата на тревите
пақ ще никнат
қато гъбите на огъня
в пазвата на Фауст.

Фауст

*С последните очи
на дивия Самсон
се лутам.*

*Как искам да напирам
дивите подпори на света –
за да разсея глупостта!...*

*Като
давидовата лира хлипам
ден и нощ...*

*Кой ще раздели
Червеното море на моя страх –
да мина в утрото?...*

*И пак за Думата се хващам –
дългите коси на Буквата
са вечната опора...*

Смисъл

От Адам
до Ева

Образът
е Бог.

От Адам
до Ева
Разпятието
е Любов.

От Адам
до Ева
Бездната
е Трях.

Път

*Евреите оплакват пак
Стената на плача –*

*няколко парчета прах
От Кораба на любовта.*

*И коленича прав
пред скалпел на надежда –*

*защото сам съм храм
с една останала стена.*

*Но утре, утре
ще изгрее ли дъждът?*

Стена

Няқолқо

прашни

тома поезия.

Няқолқо

надежди

в заглавията.

Няқолқо

прелистени

думи.

Няқолқо

забравени

страницы.

Няқолқо

сбърқани

номерації.

Любов

*Искам да обичам
като Вятър.*

*Все да тичам
след Мъгла...*

*Макар да знам:
ще стигна Нищото.*

*Нека да пробягам
себе си поне...*

Поне

*Аз съм син
на Вятъра.*

*Победителят
остава сам.*

*Тривата ми
ще живее вечно*

*в любовта
на долината...*

*Аз съм син
на Вятъра.*

*Повелителят
остава сам.*

*И галопира
сред снега...*

Галоп